

opusdei.org

Mons. Ocariz: L'Evangelí respon a la set d'autenticitat de molts joves

Oferim una traducció al català de l'entrevista a Mons. Fernando Ocariz amb Francesco Ognibene (Avvenire), originalment en italià.

27/06/2025

1. El 26 de juny de fa 50 anys, el fundador de l'Opus Dei, sant Josepmaria Escrivà, concloïa el seu

camí terrenal. Quina és la vigència del seu missatge?

El missatge de sant Josepmaria conserva avui una força particular: la crida universal a la santedat en la feina, al servei de la societat i en la família, petita Església domèstica, com li agradava dir a sant Pau VI. En un món que tendeix a separar allò sagrat del que és quotidià, la seva proposta continua sent radical i profundament cristiana: tota feina, tot compromís familiar, cada petita alegria o patiment viscuts amb amor esdevenen en una ocasió de trobada amb Déu. Aquesta crida a santificar el temps present, amb realisme i esperança, és més actual que mai.

2. El recent Congrés general, un esdeveniment rellevant per a l'Opus Dei, va coincidir amb els dies en què l'Església coneixia el nou Papa. Quines reflexions li ha

suggerit aquesta coincidència en el temps?

Per una banda, era evident el dolor per la mort del Papa Francesc. Per una altra, el sentiment d'espera que ens unia amb tota l'Església en pregària i disponibilitat. Aquesta coincidència ens va recordar com la nostra identitat laical està profundament arrelada a l'Església, la nostra Mare. L'elecció d'un nou Papa és sempre un moment de gràcia i responsabilitat, una invitació perquè cadascú renovi la fidelitat a Crist a través del successor de Pere. Em va impressionar l'alegria de tanta gent en veure's la fumata blanca, una hora abans de saber qui era el Papa: la festa de tenir ja un pare comú, fos qui fos.

3. Pocs dies després de l'elecció del Papa, vostè va ser rebut en audiència per Lleó XIV. Ens pot

explicar alguna cosa d'aquell diàleg?

Va ser un gest de paternitat, durant el qual el Papa va manifestar la seva proximitat i afecte, com a veritable pare comú dins l'Església. El Sant Pare, entre altres coses, va demanar informació sobre l'estudi actual dels Estatuts de la Prelatura. Lleó XIV va escoltar amb molt interès les explicacions. Després va fer referència a les festivitats marianes que coincidien amb el dia de la seva elecció. En un clima familiar i de confiança, va impartir la seva benedicció a mi i a Mons. Mariano Fazio (el vicari auxiliar de l'Opus Dei). Va ser una alegria per a totes les persones de l'Opus Dei.

4. Les primeres setmanes amb Lleó XIV ens estan revelant un perfil humà i espiritual que la major part de l'opinió pública no coneixia.

Què és el que més li impressiona del Papa?

Em crida l'atenció la seva profunditat interior, la seva serenitat i, per dir-ho així, la seva naturalitat. En un temps sovint marcat per la pressa i el soroll, el Sant Pare sembla custodiar un silenci ple de Déu, que es reflecteix en la seva manera de parlar, d'escoltar i de mirar: són algunes actituds que l'ajuden molt en el seu desig d'unitat. En ell es percep una fe ferma i viscuda, capaç de generar esperança, i un sentit de misericòrdia cap a cada persona, com també relaten molts testimonis de Chiclayo, la diòcesi del Perú on va ser bisbe fins que el Papa Francesc el va cridar a traslladar-se a Roma.

5. Quins compromisos futurs van sorgir per a l'Obra durant els treballs del Congrés?

El Congrés va respectar el dol que va afectar tota l'Església amb la mort

del Papa Francesc. Per això, els treballs van ser més breus del que s'havia previst. Tot i això, es van nomenar els membres del Consell General i de l'Assessoria Central (com està previst en aquests congressos) i, més enllà del Congrés mateix, hi va haver un intercanvi entre les persones vingudes a Roma d'arreu del món sobre les reflexions arribades de totes les nacions on és present l'Obra, gràcies a les assemblees celebrades el 2024, que van comptar amb la participació atenta i, diria, entusiasta de milers de persones. D'aquestes assemblees va sorgir una gran unitat de propòsits en el compromís d'evangelització en el món laboral i un veritable amor per l'Església. Entre altres suggeriments, es va parlar molt de l'apostolat del "primer anunci" cristià, cada cop més necessari en un món aparentment més secularitzat, però en el qual es descobreix una gran set de Déu. Sant Josepmaria

definia l'Obra com una “gran catequesi” enmig del món, en la vida quotidiana: a ell li demanem llums per saber dur-la endavant amb alegria i generositat en les circumstàncies actuals.

Després, els membres del Congrés també van donar una opinió positiva perquè el Prelat, amb els seus nous consells, enviés a la Santa Seu la proposta dels Estatuts que considerés més oportuna, tenint en compte tots els suggeriments ja rebuts del Congrés de 2023 i de la consulta prèvia a tots els membres de l'Opus Dei. I així es va fer: un cop elegit el Papa Lleó, el passat 11 de juny vaig presentar la proposta al Dicasteri del Clergat. El següent pas està ara en mans de les autoritats de la Santa Seu.

6. El 2028 celebraran els cent anys des de la fundació. Com està canviant l'Opus Dei?

El criteri essencial de qualsevol canvi necessari és la fidelitat al carisma. Canvien els contextos culturals i socials, i canvien les persones (que són qui encarnen el missatge en cada època), però l'essència roman: ajudar cada persona a descobrir que Déu la crida precisament allà on es troba. Els canvis que vivim —també en el procés d'ajust dels Estatuts— són un impuls per custodiar el que és essencial. Desitgem ser cada vegada més una ajuda veritable, propera i humil per a tothom dins l'Església i en la societat.

7. Què està aprenent l'Obra del procés de revisió dels Estatuts iniciat pel Papa Francesc?

L'escolta, amb esperit filial i veritable disponibilitat, ha caracteritzat aquests anys de treball, custodiant el tresor que ens va deixar sant Josepmaria i mirant endavant. El Papa Francesc ens ha convidat a un

camí de renovació, que també reclama paciència i profunditat. Revisar els Estatuts no és només un exercici jurídic, sinó també espiritual: ens ajuda a preguntar-nos què és realment important, què serveix millor a les persones i a la missió. És una oportunitat per viure més profundament l'essència evangèlica del carisma.

8. Què hi troba avui un jove en el camí de fe que proposa l'Opus Dei?

La possibilitat de descobrir que la vida quotidiana, amb els seus esforços i bel·leses, pot ser un camí segur que ens porta a Déu. També hi troben acompanyament, un diàleg sincer en l'amistat, un clima familiar i una proposta de santedat que no està reservada a pocs "herois", sinó que és per a tothom. Una invitació, com deia sant Josepmaria, a ser "cristians plens d'optimisme i empenta, capaços de viure en el món

l'aventura divina”, i d'aquesta manera fer el bé i millorar la societat que els envolta. Enmig de les incerteses del nostre temps, molts joves desitgen autenticitat, i l'Evangelí —viscut en el dia a dia— respon profundament a aquesta set.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/mons-ocariz-
levangelí-respon-a-la-set-dautenticitat-
de-molts-joves/](https://dev.opusdei.org/ca/article/mons-ocariz-levangelí-respon-a-la-set-dautenticitat-de-molts-joves/) (05/08/2025)